

KVINDESTEMMERETS-BLADET

Oversigt over Stemmeretsarbejdet i de Lande, der med Danmark er indtraadt i Alliancen.

Udgivet af Kvindevalgretsklubben.

Led af: »The International Woman Suffrage Alliance«

Prisen fra Oktober 1912 til Oktober 1913 er 2 Kr.

Der udkommer et Blad en Gang om Maanednen.

Det kan bestilles paa alle Postkontorer.

Sandheden om Stemmeretten i China

af Carrie Chapman Catt.

Jeg har haft mange optimistiske Visioner om mit Køn's Emancipation fra Traditionernes verdensomfattende Lænker, men mine vildeste Drømme har aldrig afmalet mig en Aftenfest givet af organiserede Suffragister i Peking for Repræsentanter af den Internationale Kvindestemmerets Alliance. Og dog var det netop dette, som hændte os. Det tog Form af, at et Møde og en Tilhørerskare af et Tusind Mænd og Kvinder, opmærksomme og sympatiske, var der for at høre os. Den Historie som gik forud for denne Begivenhed er sikkert den mest ejendommelige, men tillige den mest tragiske i denne Verdensbevægelse.

Forberedelse for Revolutionen.

For omtrent 15 Aar siden, organiserede Dr. Sun Yat Sen, hvis Navn er kendt af alle Avislæsende Mennesker, et hemmeligt Selskab i Tokyo, som kaldtes »Tung Ming Hui«. Det var dets Formaal at fordrive Manchuerne, som havde hersket over Chineserne i fem hundrede Aar og erstatte deres tyranniske og udlevede Regering med en, der var paa Højde med Nutidens Krav. Et Program, der omfattede Ligeberettigelse for Mænd og Kvinder ikke alene i Organisationens Medlemsantal men ogsaa i den Regering, som skulde dannes efter Maalets Fuldbringelse var

et af Hovedtrækkene i Programmet, og Kvinderne blev opfordret til at gaa ind som Medlemmer. De chinesiske Studerende i Tokyo var de første Disciple af den nye Lære, og ingen var oprigtigere Omvendte end de studerende Chineserinder. Den Japanske Hovedstad vedblev ikke alene med at være et Rekruteringsfelt baade for Medlemmer og Arbejdere, men synes samtidigt at være det Punkt, hvorfra Selskabets Operationer i det Store og Hele blev ledede. Her kom flere Hundrede unge Kvinder under Læren og Indflydelsen af Propagandisterne.

Kvinder bliver Aktive Arbejdere.

Denne revolutionære Bevægelse var i det Hele taget en Studenter-Bevægelse; og i alle de Paaberaabelser man hørte fra Lederne, mærkede man, at det nye China, der skulde komme, stillede sig, som om det skulde være ligesaa meget for Mænd som ogsaa for Kvinder. Kvinderne, som var inspirerede af den samme Patriotisme som Mændene, blev endvidere satte i Virksomhed af det fjernere Haab om en Frigørelse for deres saa længe forurettede Køn. De var ikke tause Medlemmer. De blev aktive Propagandister, de samlede Pengemidler, de ogede Medlemsantallet, de organiserede nye Forgørelser og uddelte Litteratur. De paatog sig hvert Ansvar og hver Forpligtelse, de tilskyudede de nye Medlemmer til samme Iver, de unddrog sig intet paa Grund af deres Køn. Ingen Propheten i

det nye China viste sig som mere veltalende og overbevisende Talere end nogle af disse Kvinder, heller ikke var der bedre Organisatorer end deres.

Mange Hoveder faldt.

Man maa vel huske paa, at alt Arbejde nødvendigvis maatte vogtes over med den yderste Hemmelighedsfuldhed, thi Hovederne faldt under Manchu Sværdene ved blot ringe Anledninger og tidligt i dets Historie blev »Tung Ming Hui« kendt og dets Motiver anede. En Pris var sat paa Hovederne af nogle af dets Ledere, Dr. Suns inklusive, som følgelig levede i Udlandet i mange Aar. De Farer, som truede, bragte ikke Kvinderne til at nedlægge deres Arbejde, ligesaa lidt som Mændene, og da Forberedelserne nærmede sig sit Højdepunkt, bleve Kvinderne i stort Tal indviklede i at indsmugle Vaaben og Ammunition fra Japan til China. Naar der var altfor farlige Bud til at kunne betroes til Telegraph eller Post, maatte Kvinderne være deres Overbringer, og de rejste over hele Kejserriget i disse Missioner. De var ikke bange for noget, og med Kufferter og Kurve fyldte med Pistoler og Bomber rejste de frygtløse fra Sted til Sted. De lærte ogsaa, hvorledes de skulde fabrikere Bomber og hjalp i dette forberedende Arbejde. Men imidlertid var Manchuerne bleveneaarvaagne, og deres hemmelige Politifangede Lederne her og der og lod dem dræbe. Der var to og halvfjerdsindstyve »Martyrer«